

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

Nr. 157

De volken: nu samenlichamen

Het Griekse woord *ETHNOS* betekent 'volk.' We komen dit woord in het Nieuwe Testament 164 keer tegen, waar het is vertaald met 'heiden,' of 'volk.' Het kan eenvoudig overal worden vertaald met 'volk,' zoals ook in sommige vertalingen is gebeurd. Zo zou het ook moeten zijn. De vertaling 'heiden' is, op welke plaats dat dan ook is gebeurd, altijd de interpretatie van iemand, maar geen eerlijke vertaling. Het ligt voor de hand dat de vele malen dat het vertaald is met 'heiden' te wijten is aan de voorkeur van de vertalers. Zij hebben altijd geprobeerd om de 'heidenen' in zoveel mogelijk teksten te krijgen.

Het Hebreeuwse woord voor 'volk' is *GOY* (meervoud: *GOYIM*). Dat woord betekent 'lichaam,' een collectief, een volk; dat wil zeggen een collectief van personen waarvan men vindt, of die van zichzelf vinden, dat zij een aparte eenheid vormen, gewoonlijk op politiek of bestuurlijk gebied. Dit woord is vaak gebruikt voor het volk Israël (zie Deut. 4:6,7,8,34).

Het is voortdurend aan verandering onderhevig, maar op dit moment zijn 151 naties (lichamen) lid van het lichaam dat Verenigde Naties wordt genoemd. Onderzoek naar de aard van deze organisatie zal duidelijk maken dat deze naties geen samenlichamen zijn; dat wil zeggen: zij zijn geen lid op basis van volkomen gelijkwaardigheid. De Verenigde Staten en Rusland zijn bijvoorbeeld in staat een actie die door alle andere naties wordt gewenst door slechts één enkele negatieve stem tegen te houden.

Het woord 'samen' (gemeenschappelijk) duidt, wanneer het betrekking heeft op leden (individueel of collectief) die gezamenlijk een grotere eenheid vormen, op volkomen gelijkwaardigheid, zodat het voorrecht of het recht van de één niet afwijkt van het voorrecht of het recht van de

anderen. Met andere woorden: alle leden worden geacht gelijk te zijn wat hun rechten, voorrechten en verplichtingen betreft.

Het Griekse woord dat deze gedachte tot uitdrukking brengt, is het woord *SUN*. Letterlijk betekent het 'gezamenlijk' en hoewel het vaak vertaald is met het Nederlandse 'met' wordt er een veel intensere relatie mee aangeduid dan met ons woordje 'met.' Als het in samenstellingen of als voorvoegsel wordt gebruikt, wekt de betekenis van dit woordje soms enige verwarring, aangezien het gespeld kan zijn als *SUN*, *SUM*, *SUL*, *SUG*, *SU* en *SUS*. Over deze uiteenlopende spellingen moeten we ons geen zorgen maken. Dat is het gevolg van de woorden die erop volgen. Het gaat steeds om het woordje *SUN*, een element dat de gedachte van gelijkheid voegt bij het woord waarmee het verbonden is.

We vinden dit woordje drie maal als voorvoegsel in Efeze 3:6: *SUNKLĒRONOMA*, *SUNSŌMA* en *SUNMETOCHA*. Het zijn meervoudsvormen en de betekenis ervan is: 'samen-deelgenoten aan een erfdeel, samen-lichamen en samen-deelhebbers aan de belofte in Christus Jezus door het evangelie.' Het woord waarvoor we bijzondere belangstelling hebben in deze studie is *SUNSŌMA*, samenlichamen. In deze uitspraak wordt ons verteld dat in de tegenwoordige tijd, onder het huidige bestuur van Gods genade, alle volken samenlichamen zijn in Zijn ogen en dat er op basis van volstrekke gelijkwaardigheid mee wordt omgegaan.

Iemand die de Bijbel ijverig bestudeert, zal vaak te maken krijgen met Bijbelteksten die door theologen verkeerd zijn vertaald, geïnterpreteerd en bewerkt opdat zij gebruikt kunnen worden als onderbouwing voor één of andere leerstelling die zij al langere tijd aanhangen. Eén van deze leerstellingen betreft 'het mystieke lichaam van Christus,' waarvan men veronderstelt dat het is samengesteld uit heidenen en waartoe geen Joden kunnen behoren, tenzij ze hun nationaliteit tezamen met alle andere dingen die met het Judaïsme verband houden, hebben verworpen. De gangbare uitleg van Efeze 3:6 is daarvan een voorbeeld. Het woord *ETHNOS* is hier vertaald met 'heidenen' en *SUNSŌMA* is vertaald alsof het in het enkelvoud staat, terwijl het zonder enige twijfel in het meervoud staat. Op deze manier verdoezelen ze de uitspraak over een goddelijke waarheid die voor een bepaalde periode de status van Israël in Gods ogen heeft veranderd en alle andere volken in Gods ogen op een gelijkwaardige positie heeft gezet.

Om dit volledig te begrijpen, moeten we teruggaan in de Bijbelse geschiedenis en stilstaan bij de bevoorrechte positie die aan Israël is gegeven. Het kleine aantal dat met Jacob naar Egypte was getrokken (Ex. 1:5) 'werd er tot een groot, machtig en talrijk volk' (Deut. 26:5). Toen Yahweh hen uit Egypte voerde en hen een land voor henzelf gaf, was het niet Zijn bedoeling om dit volk een positie te geven die gelijk was aan

alle andere volken, want het was Zijn uitgesproken bedoeling om Israël te verheffen (Deut. 26:18,19; 27:9; 28:1). De bijzondere voorrechten van dit volk blijken duidelijk uit Deuteronomium 4:7,8,33,34 en 7:6. Vanaf die tijd kon niet meer worden gezegd dat de volken op deze aarde samenlichamen waren in Gods ogen.

Als we de geschiedenis verder volgen en bij de dagen van de Here Jezus op aarde komen, toen Hij tot Zijn discipelen zei: 'wijkt niet af op een weg naar heidenen, gaat geen stad van Samaritanen binnen; begeeft u liever tot de verloren schapen van het huis Israëls' (Matt. 10:5,6) en tot de Kananese vrouw: 'Ik ben slechts gezonden tot de verloren schapen van het huis Israëls' (Matt. 15:24), kan er maar één conclusie worden getrokken: Israël had een bevoorrechte positie; er was geen gelijke kans voor de volken, er werd met hen niet omgegaan als samenlichamen.

Als we nog verder gaan, na de dood en opstanding van Jezus Christus en in de Handelingentijd komen, zien we dat Paulus verklaarde dat het evangelie in de eerste plaats voor de Jood was (Rom. 1:16); dat de Joden bepaalde voorrechten hadden (Rom. 3:1,2) en dat aan Israël het zoonschap, de heerlijkheid, de verbonden, de wet, de dienst aan God, de beloften, de vaders en de eer een natie te zijn waaruit Christus is gekomen (Rom. 9:4,5) zijn gegeven. De bevoorrechte positie van Israël blijkt duidelijk in de hele Handelingentijd. In Galaten 6:3 spreekt Paulus over 'het Israël Gods' en dat is een aanduiding die op geen enkel collectief van mensen in deze tijd kan worden toegepast.

Het zal de lezer ongetwijfeld zijn opgevallen dat in de titel van deze studie gezegd wordt dat de volken *nu* samenlichamen zijn.

De huidige gelijkwaardigheid van de volken in verband met Gods tegenwoordige wijze van handelen, begon met de plechtige verklaring van Paulus in Handelingen 28:28. Uit Handelingen 3:26; 10:36; 11:19; 13:26 en 13:46 blijkt duidelijk dat de reddingbrengende boodschap van God bestemd was voor en vrij ter beschikking stond aan allen in Israël. Een eenvoudige, eerlijke, grammaticaal correcte vertaling van Handelingen 28:28 luidt: 'het zij u dan bekend, dat de volken de vrije beschikking hebben gekregen over deze reddingbrengende boodschap Gods en die zullen horen!' (zie *Seed & Bread*, nummers 8 en 11). Deze woorden degraderen Israël niet, maar zij verheffen eenvoudigweg alle andere volken tot een niveau van gelijkheid, voor zover het de deelname aan het evangelie betreft. Paulus herhaalt dit in Efeze 3:6. Met deze feiten voor ogen zijn we beter in staat het gedeelte te onderzoeken dat de context vormt van de waarheid die wij nu overdenken.

Efeze 3:1 begint met de woorden *TOUTOU CHARIN*, dat 'van deze genade' betekent en niet 'daarom,' (NBG) of 'om deze oorzaak' (St.Vert.). Als Paulus dat had bedoeld, zou hij de woorden *TAUTEN AITIAN* hebben gebruikt, dat 'deze reden' betekent en niet *TOUTOU CHARIN* dat 'van deze genade' betekent. 'Deze genade' wordt hiermee dus het specifieke onderwerp van dit gedeelte en het verwijst naar Efeze 1:6,7; 2:5,7,8. En hij gaat meteen verder in op dit onderwerp door te laten zien dat de manier waarop God met de mensen en de volken die zij hebben gevormd in deze tijd omgaat 'genade' is. Hij verklaart dat hij de 'gebundene van Jezus Christus' is, wat moet betekenen dat hij buitengewoon zware verplichtingen had tegenover zijn Heer en vervolgens verklaart hij dat deze verplichtingen er zijn met het oog op jullie uit de volken. Er zijn hem bepaalde belangrijke openbaringen gegeven die hij door moest geven. Vervolgens weidt hij enigszins uit met zijn veronderstelling dat zij al hadden gehoord van het bestuur van de genade van God die aan hem was gegeven om aan hen door te geven, namelijk aan jullie uit de volken.

Aangezien Israël deze waarheden niet zou toejuichen en slechts met moeite aanvaardden, is er een enigszins verontschuldigende toon in Efeze 3:1,2. Paulus stelt daar dat deze geheime waarheid door openbaring aan de apostelen en profeten van God was bekendgemaakt, maar dat hij degene was die het mocht doorgeven. Als hij schrijft over de inhoud van dit geheim, verklaart hij dat de volken zijn verheven tot een niveau van gelijkheid met Israël met betrekking tot deze drie belangrijke zaken: volledige deelname aan alles wat God in deze tijd over de volken uitstort, dat alle volken lichamen zijn op basis van absolute gelijkheid in de ogen van God en dat er een gelijke kans is voor alle volken als het gaat om de reddingbrengende boodschap (evangelie) van God.

De verkondiging van deze waarheden was één van de factoren die Paulus in zijn laatste brief deed zeggen: 'allen in Asia hebben zich van mij afgekeerd, onder anderen Fygelus en Hermogenes' (II Tim.1:15).

We moeten erop letten dat de uitspraken in Efeze 3:1-7 gedaan zijn met betrekking tot volken – niet enkele volken, of een aantal individuen uit de volken. Het gaat om 'de volken' op deze aarde waarvan gedurende Gods bestuur van genade wordt gezegd dat zij 'samenlichamen' zijn in de ogen van God. Het is alsof God een teken heeft opgericht door te zeggen: 'er zullen geen gunsten of voorrechten worden verleend aan een volk die ook niet worden verleend aan alle andere volken.'

Dit principe van Gods tegenwoordige wijze van handelen wordt nog duidelijker als we een vergelijking maken met de verhouding tussen ons volk en de andere volken in deze wereld.

De Verenigde Staten is een van de grootste, sterkste en welvarendste naties op aarde. Het is daarom noodzakelijk dat we zaken doen met andere naties. Het is in deze transacties niet het beleid van de Verenigde Staten die andere volken te zien als samenlichamen. Dat zien we duidelijk in woorden die steeds weer voorkomen bij overeenkomsten, zoals 'bevoorrechte natie' en 'meest bevoorrechte natie.'

We kunnen naar waarheid zeggen dat er een tijd was waarin Israël het meest bevoorrechte volk was in Gods ogen (II Sam. 7:23,24). Er waren ook andere volken die in bepaalde opzichten bevoorrecht waren, over het algemeen als gevolg van hun welwillende houding tegenover Israël. Dat is evenwel niet de waarheid voor deze tijd. Noch het land, noch het volk dat zich Israël noemt, is onderwerp van welk speciaal voorrecht van God dan ook in deze tijd. Wat God tegenwoordig ook doet voor Israël, is hetzelfde als wat Hij voor de overige naties doet.

Het is verkeerd te denken dat God, als volken met elkaar in oorlog zijn, aan de zijde van één van die volken vecht zodat het andere volk wordt overwonnen. Hij zal de geweren van een volk niet zegenen, ook niet als zij besprenkeld zijn met wijwater. Als volken oorlog met elkaar voeren in onze tijd, zullen ze door moeten vechten totdat één van beide de ander heeft afgemat, of anders moeten ze het beide opgeven. God kan niet worden gerekruteerd of voor de dienst worden opgeroepen aan de kant van één der partijen.

Als God de aarde zal regeren, zullen de volken niet langer samenlichamen zijn. Het nieuwe volk van Israël dat door God zal worden gemaakt, zal in die dagen worden verheven. De waarheid voor vandaag is evenwel dat de volken samenlichamen zijn.